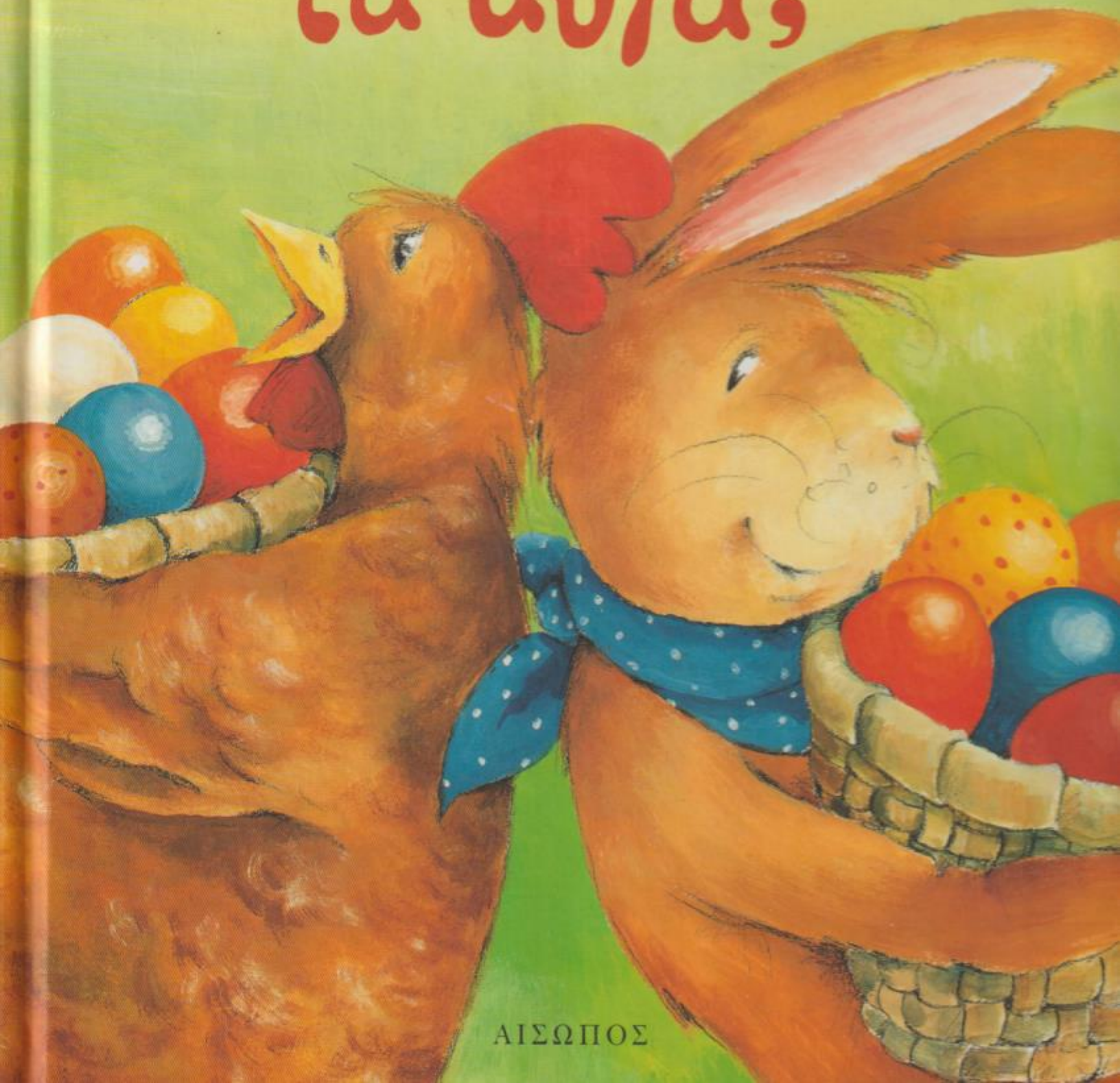

Katrin Grothusen • Dorothea Ackroyd

Ποιος θα βάλει τα αυγά;

ΑΙΣΩΠΟΣ

Στο αγρόκτημα έχει ξεσπάσει μεγάλος καβγάς!

Η Λίνα και ο Γρηγόρης, τα λαγουδάκια, μαλώνουν με τις κότες, τη Μάρθα, τη Φλώρα και την Αργυρώ.

-Δεν είπαμε να 'ρθετε με το ζόρι στη φωλιά μας. Μόνο αν θέλετε!... φωνάζει η Λίνα, η λαγουδίνα.

-Και γιατί δηλαδή να 'ρθουμε εμείς στη φωλιά τη δική σας; ρωτάει η Αργυρώ.

-Ωραία, λοιπόν, θα το ξαναπώ, λέει ο Γρηγόρης, ο λαγός. Ο Νικήτας, ο αρχηγός μας, στραμπούληξε το πόδι του και δεν μπορεί να περπατήσει μέχρι εδώ...

-Μπορούμε να συνεννοηθούμε μια χαρά και μ' εσάς τους δυο, πετάγεται η Μάρθα. Τι να τον κάνουμε τον αρχηγό σας;

-Μα, καλά, κι εσείς, κοτζάμ κότες, δεν μπορείτε να περπατήσετε λιγάκι; λέει η Λίνα, η λαγουδίνα.

-Τι τρέχει εδώ πέρα; ρωτάει απορημένος ο Λυκούργος, ο κόκορας.

-Τίποτα, Λυκούργο, του λέει η Φλώρα.

-Δεν πάμε πουθενά! διαμαρτύρεται η Μάρθα. Εμείς οι κότες παίζουμε τον πιο σημαντικό ρόλο το Πάσχα. Όλοι τα δικά μας αυγά βάφετε, τα δικά μας αυγά τσουγκρίζετε... Εσείς θα 'ρθετε στο κοτέτσι μας, πάει και τελείωσε!

-Ποιος παίζει τον πιο σημαντικό ρόλο το Πάσχα; λέει η Λίνα.
Οι λαγοί, βέβαια! Γι' αυτό μας λένε και πασχαλινά λαγουδάκια.
Πασχαλινές κότες έχετε ακούσει; Εγώ, πάντως, όχι.

-Τι πρόβλημα υπάρχει; ρωτάει ο Λυκούργος, ο κόκορας.
Μπορώ να βοηθήσω;

-Όχι, Λυκούργο, λέει η Φλώρα. Μην ανακατεύεσαι εσύ.

Η Φλώρα σκέφτεται λίγο...

-Χωρίς κότες, δε θα υπήρχαν αυγά! Τι θα βάφατε, λοιπόν, το Πάσχα; Άρα, χωρίς κότες, δε θα υπήρχαν πασχαλινά αυγά.

-Μπράβο, Φλώρα! λέει η Μάρθα, η κότα.

-Αν, όμως, δεν υπήρχαν οι λαγοί, ποιος θα έβαφε και θα μοίραζε τα αυγά στο δάσος; λέει η Λίνα, η λαγουδίνα. Χωρίς εμάς, τα αυγά σας δε θα είχαν καμιά αξία!

-Κάθε Πάσχα εμείς τα παίρνουμε από το κοτέτσι, εμείς τα βάζουμε και τα μοιράζουμε σ' όλες τις φωλιές στο δάσος... Γι' αυτό βλέπετε τόσα σοκολατένια λαγουδάκια το Πάσχα, λέει ο Γρηγόρης με καμάρι. Τα φτιάχνουν για να μας τιμήσουν. Εσείς το μόνο που κάνετε είναι να γεννάτε τα αυγά. Μα, έτσι κι αλλιώς, αυτή είναι η δουλειά σας!

-Επομένως, ποιος κάνει την πιο σημαντική δουλειά το Πάσχα; Οι κότες ή οι λαγοί; ρωτάει με τη σειρά της η Λίνα.

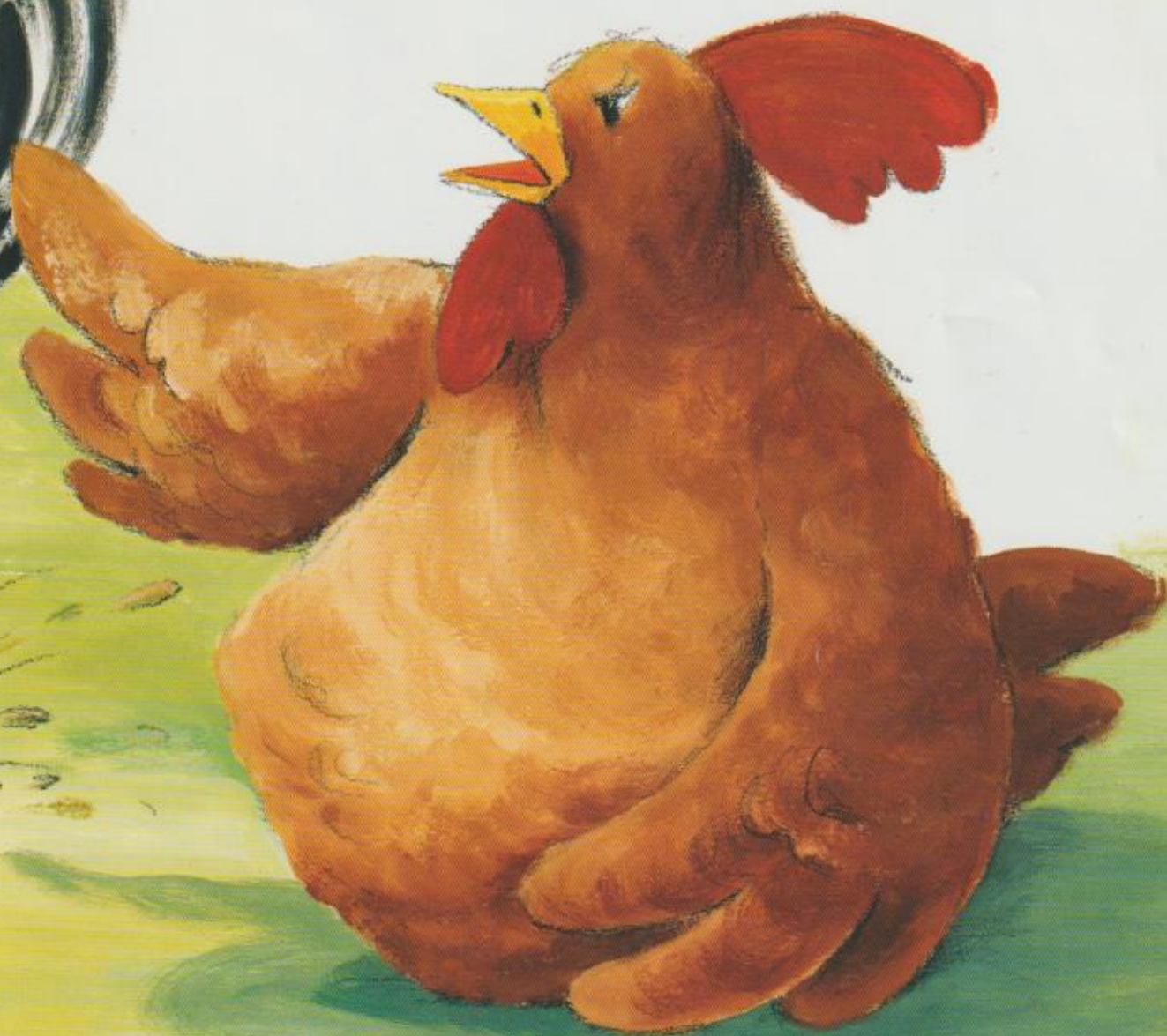

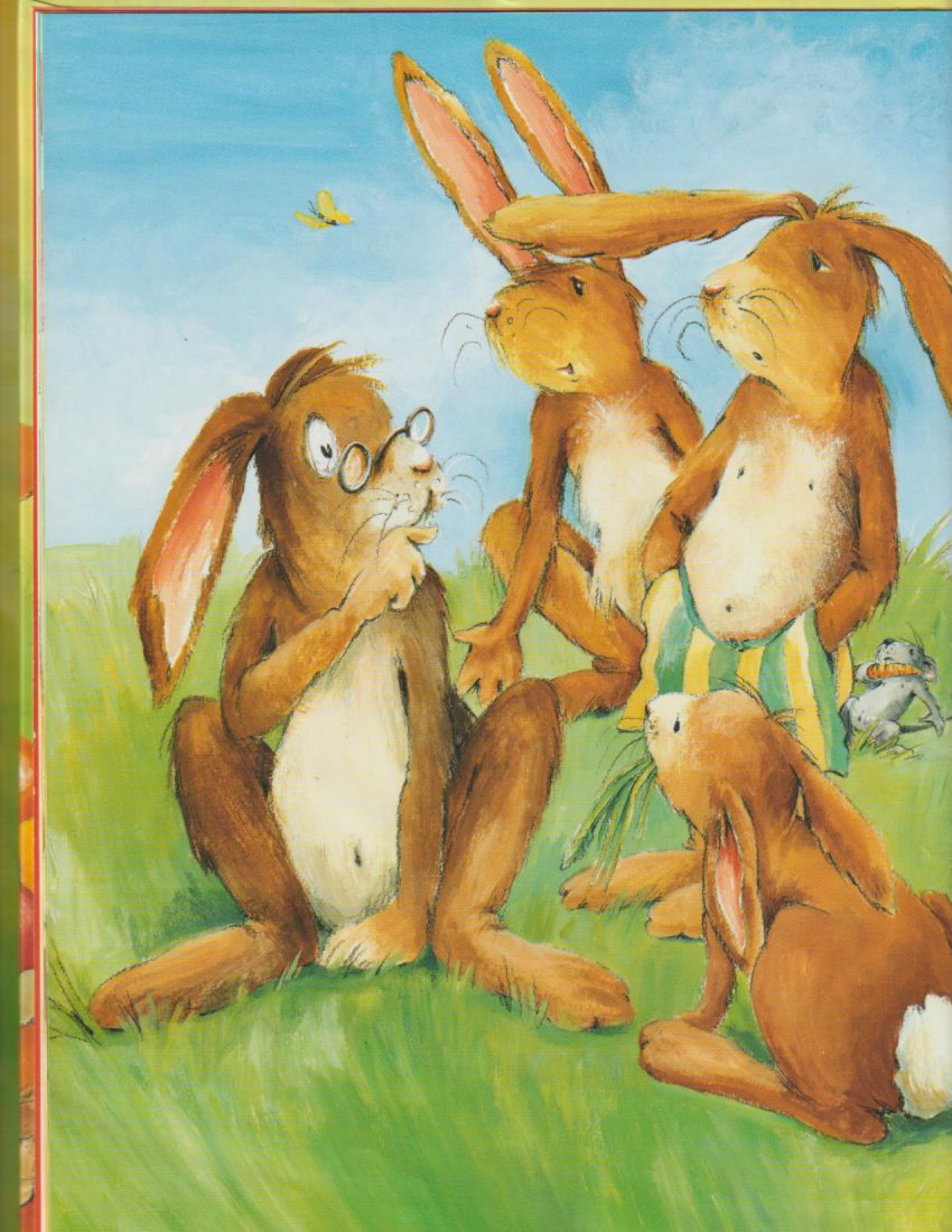
-Για τι ακριβώς μιλάμε εδώ πέρα; ρωτάει ο κόκορας.

-Μα τίποτα δεν καταλαβαίνεις εσύ; λέει η Λίνα. Καλά σε λένε κοκορόμυαλο!

-Μην ανακατεύεσαι, Λυκούργο, λέει η Φλώρα.

-Δε σας επιτρέπουμε να μας προσβάλετε! φωνάζει θυμωμένη η Μάρθα στα λαγουδάκια. Εσείς οι λαγοί όλο τρέχετε και ποτέ δεν κάθεστε να σκεφτείτε. Αν και έχετε μακριά αυτιά, φαίνεται πως δεν ακούτε τίποτα. Δε σας δίνουμε τα αυγά μας! Πηγαίνετε!

Η Λίνα και ο Γρηγόρης τρέχουν ανήσυχοι στη φωλιά τους, όπου τους περιμένει ο Νικήτας, ο αρχηγός τους.

-Λοιπόν; ρωτάει ο Νικήτας. Θα 'ρθουν οι κότες;

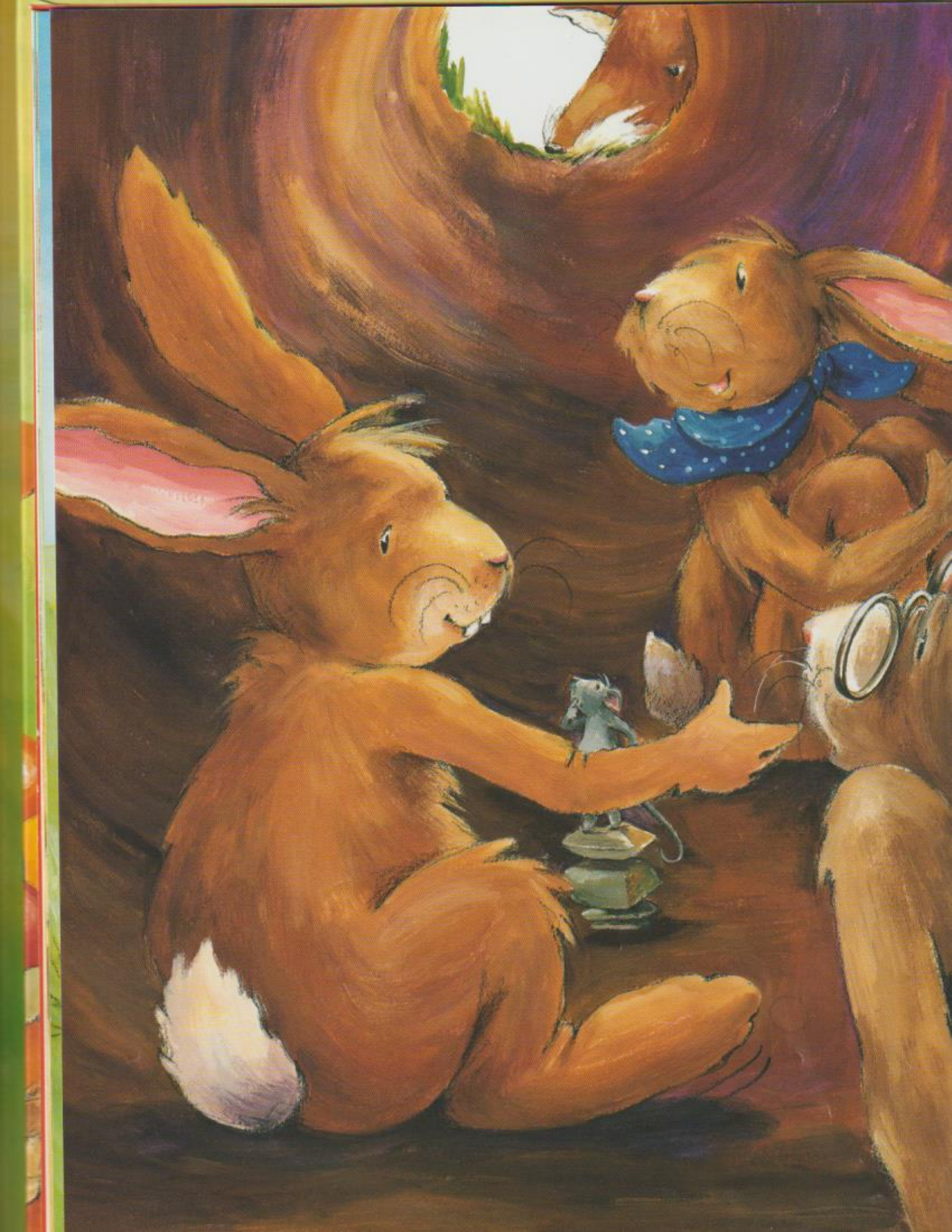
-Όχι, του λέει ο Γρηγόρης και του εξηγεί τι έχει συμβεί.

-Φαίνεται πως φέτος δε θα κάνουμε Πάσχα, λέει θλιμμένα η Λίνα.

-Κουταμάρες, λέει ο Νικήτας. Απλώς πρέπει να το σκεφτούμε λιγάκι. Ακούω ιδέες...

-Προσοχή, αλεπού! φωνάζει ξαφνικά ένας λαγός.

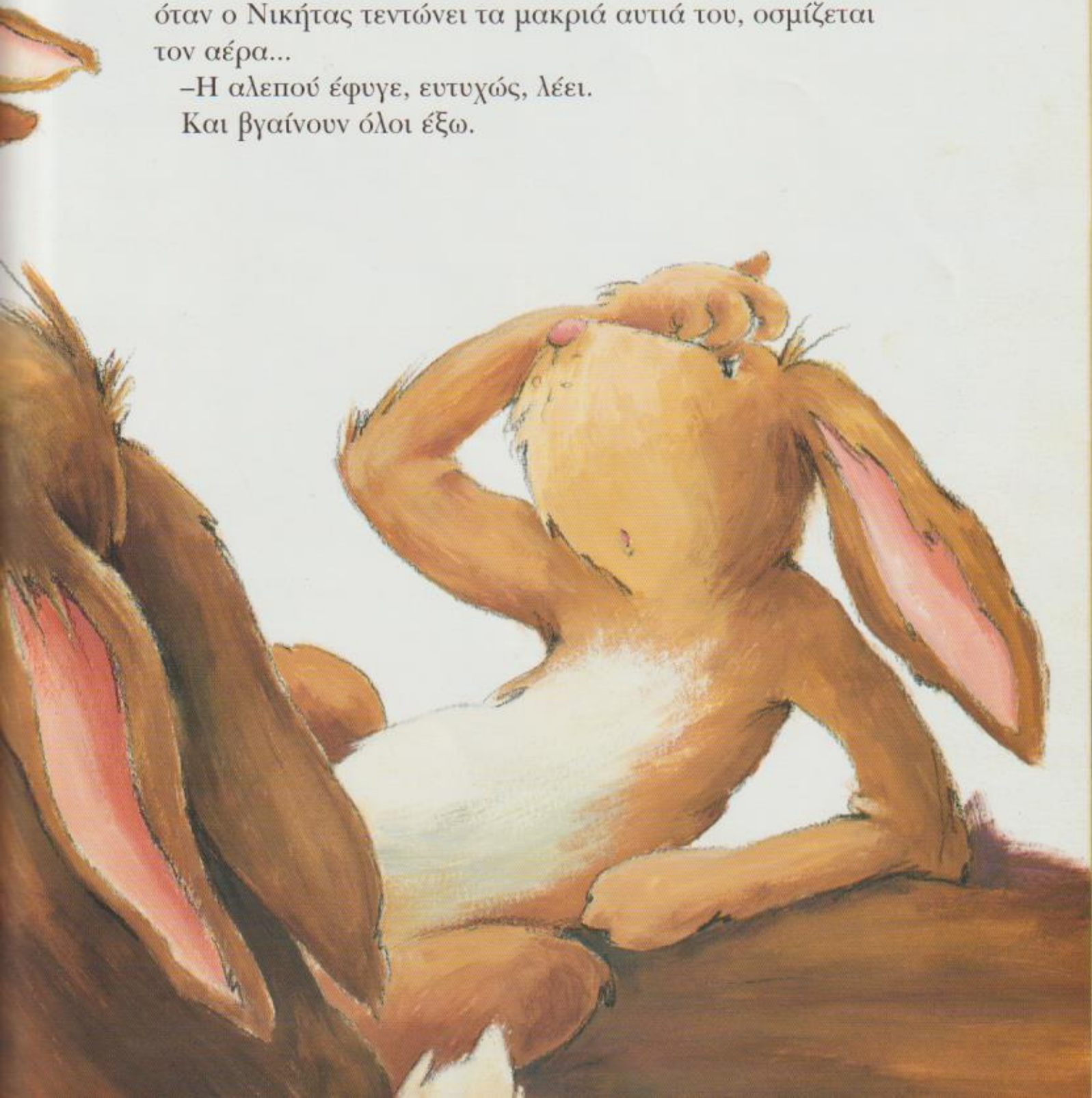

Στη στιγμή όλοι χώνονται μέσα στο λαγούμι, αφήνοντας την αλεπού να κοιτάζει πεινασμένη απέξω.

Η συζήτηση συνεχίζεται με ένταση. Το θέμα είναι σοβαρό. Χωρίς βαμμένα αυγά τι Πάσχα θα γίνει; Οι ιδέες πέφτουν βροχή. Η κουβέντα έχει φουντώσει για τα καλά, όταν ο Νικήτας τεντώνει τα μακριά αυτιά του, οσμίζεται τον αέρα...

-Η αλεπού έφυγε, ευτυχώς, λέει.

Και βγαίνουν όλοι έξω.

Λίγες μέρες αργότερα, ο Γρηγόρης πηδάει λαχανιασμένος μέσα στο λαγούμι.

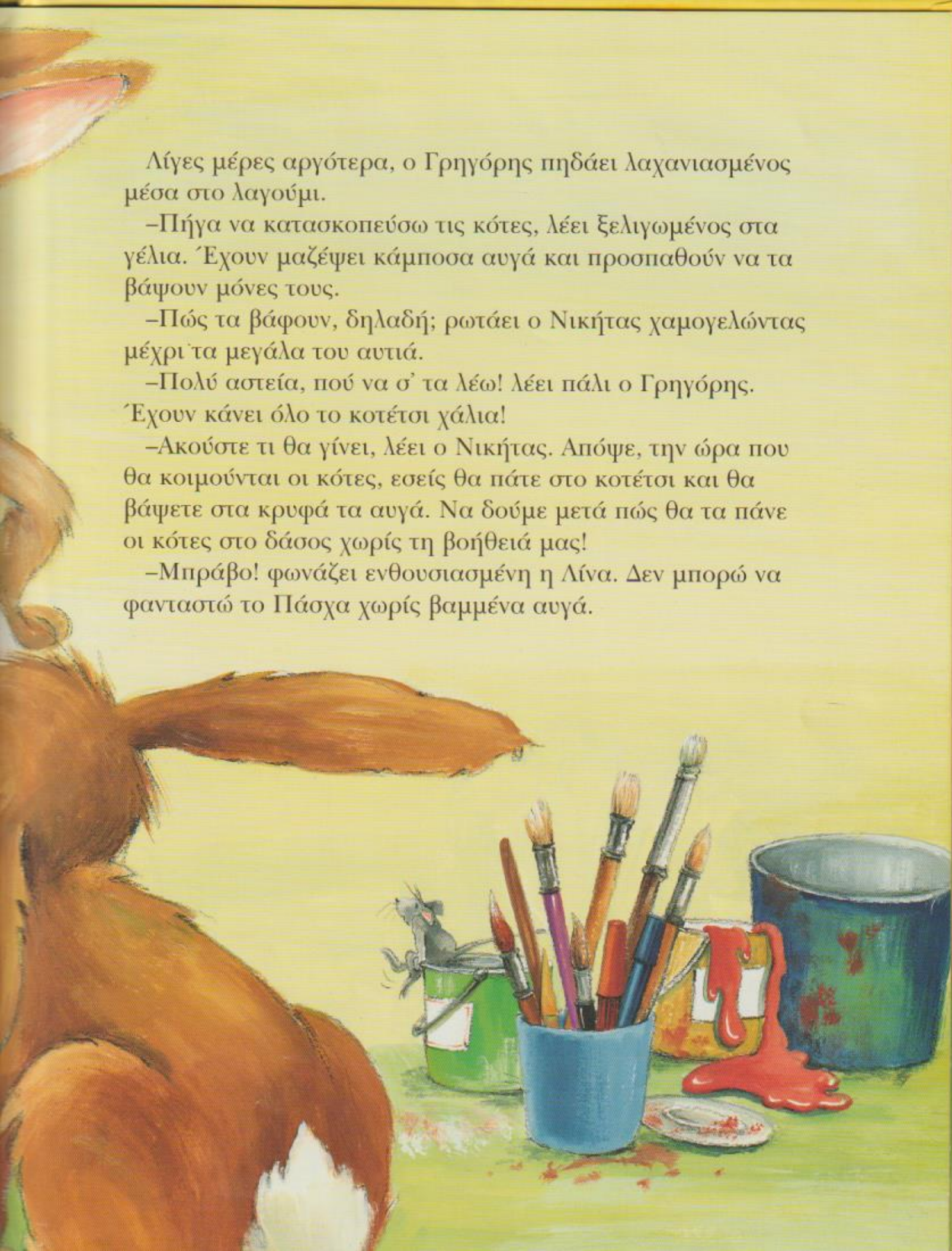
-Πήγα να κατασκοπεύσω τις κότες, λέει ξελιγωμένος στα γέλια. Έχουν μαζέψει κάμποσα αυγά και προσπαθούν να τα βάψουν μόνες τους.

-Πώς τα βάφουν, δηλαδή; ρωτάει ο Νικήτας χαμογελώντας μέχρι τα μεγάλα του αυτιά.

-Πολύ αστεία, πού να σ' τα λέω! λέει πάλι ο Γρηγόρης. Έχουν κάνει όλο το κοτέτσι χάλια!

-Ακούστε τι θα γίνει, λέει ο Νικήτας. Απόψε, την ώρα που θα κοιμούνται οι κότες, εσείς θα πάτε στο κοτέτσι και θα βάψετε στα κρυφά τα αυγά. Να δούμε μετά πώς θα τα πάνε οι κότες στο δάσος χωρίς τη βοήθειά μας!

-Μπράβο! φωνάζει ενθουσιασμένη η Λίνα. Δεν μπορώ να φανταστώ το Πάσχα χωρίς βαμμένα αυγά.

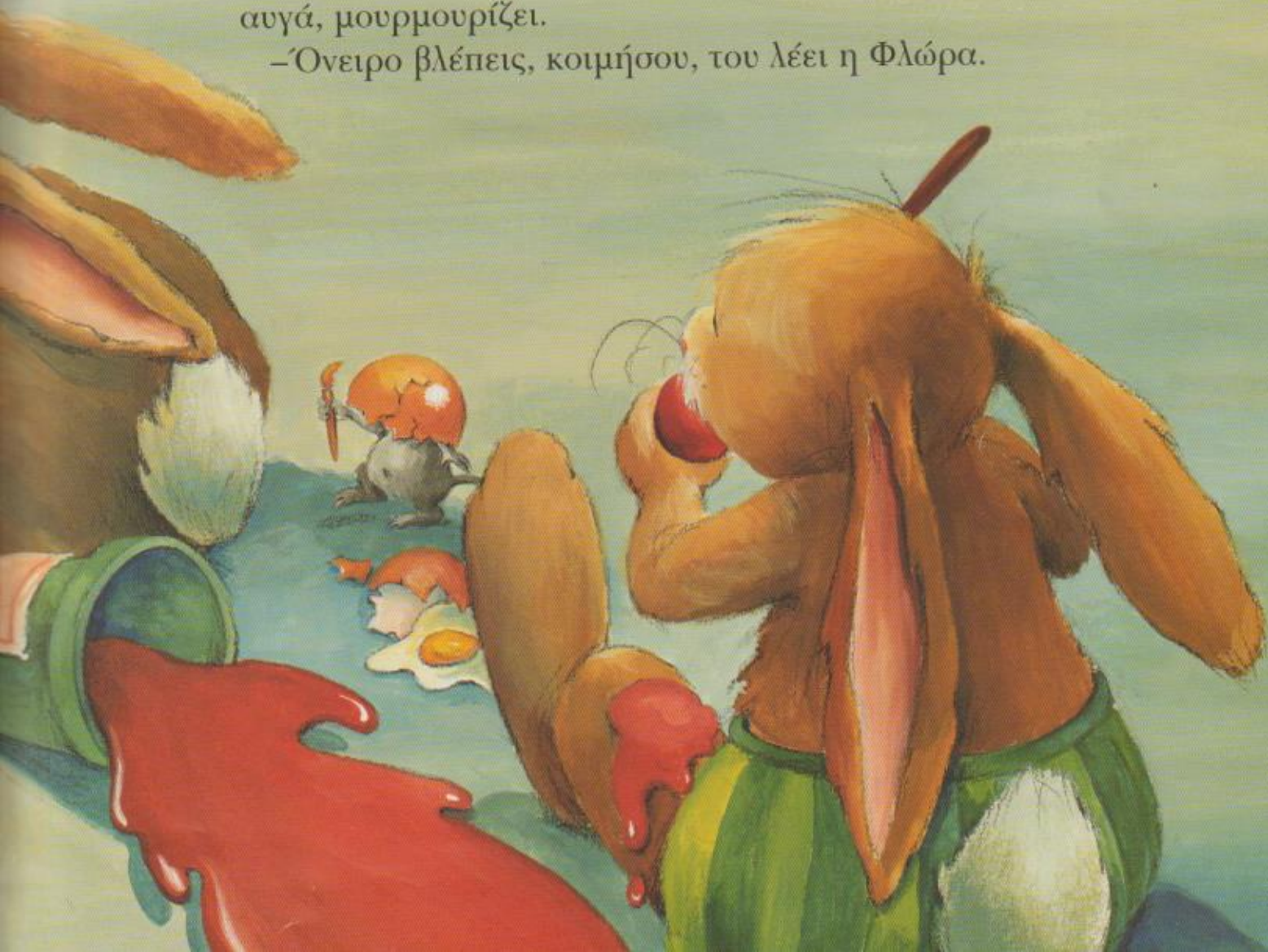
Έτσι, εκείνη τη νύχτα, λαγοί-κομάντος χώνονται κρυφά στο κοτέτσι και βάφουν όσα περισσότερα αυγά μπορούν.

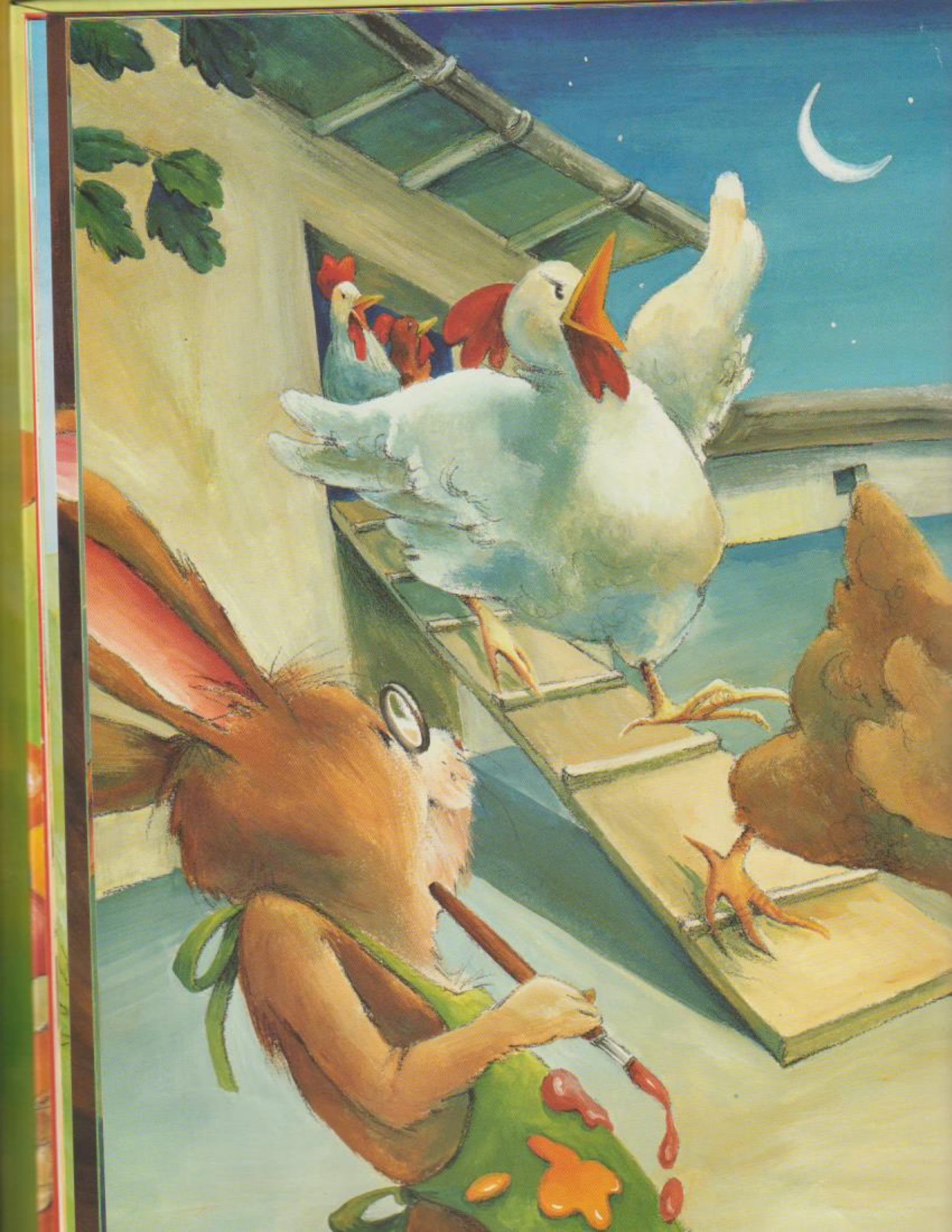
Ξάφνου κάποιος φτερνίζεται άθελά του. Ένα κουτί με μπογιά πέφτει κάνοντας τρομερό θόρυβο. Και μια κουκουβάγια αρχίζει να κρώζει ασταμάτητα. Όμως οι κότες κοιμούνται του καλού καιρού!

Μόνο ο Λυκούργος, ο κόκορας, ξυπνάει και κοιτάζει απορημένος τους νυχτερινούς επιδρομείς.

-Καλέ, εδώ έχουν μαζευτεί ένα σωρό λαγοί και βάφουν αυγά, μουρμουρίζει.

-Όνειρο βλέπεις, κοιμήσου, του λέει η Φλώρα.

Όταν γυρίζουν στο λαγούμι τους, οι λαγοί διηγούνται την περιπέτειά τους που θα τους μείνει αξέχαστη.

-Πρέπει να ξαναπάμε απόψε, λέει η Λίνα. Έχουν μείνει κάμποσα αυγά για βάψιμο.

-Θέλω να 'ρθω κι εγώ μαζί σας, παιδιά, λέει ο Νικήτας. Αν με βοηθήσετε, θα τα καταφέρω να περπατήσω ως εκεί.

Έτσι, εκείνη τη νύχτα στο κοτέτσι, βάφει και ο Νικήτας μερικά αυγά. Το βάψιμο έχει σχεδόν τελειώσει όταν, ξαφνικά, όλες οι κότες ορμούν στην αυλή.

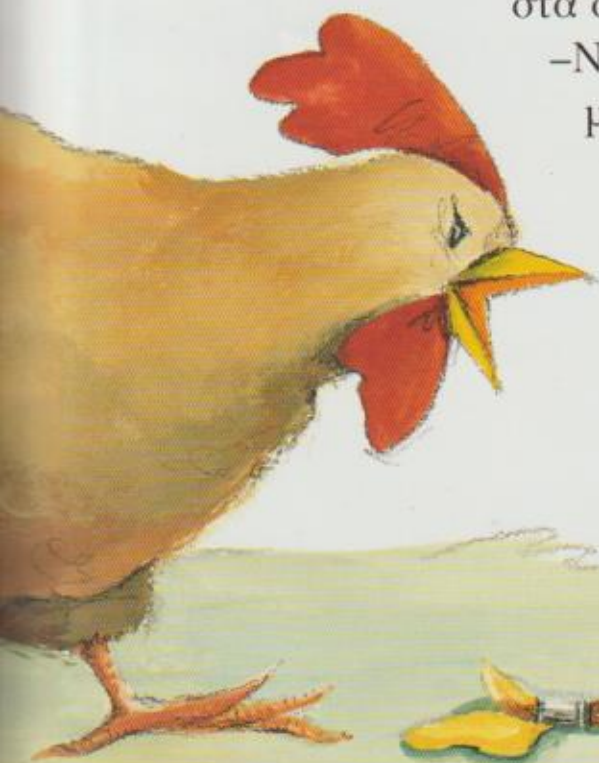
-Κοίτα θράσος! φωνάζει η Αργυρώ.

-Απαράδεκτο! λέει η Φλώρα.

-Εγώ τι πρέπει να κάνω; ρωτάει ο Λυκούργος, ο κόκορας.

-Τίποτα, Λυκούργο, κάτσε σι' αυγά σου... ή μάλλον στα δικά μας.

-Ντροπή σας! Να έρχεστε να παίρνετε τις μπογιές μας και να βάφετε τα αυγά μας, διαμαρτύρεται η Μάρθα. Έτσι που τα κάνατε, ούτε που θέλουμε να τα βλέπουμε μπροστά μας! Πάρτε τα, λοιπόν, και μοιράστε τα εσείς τώρα.

-Α, αυτό θέλατε, λοιπόν, να μοιράσουμε εμείς τα αυγά! Λέει ο Νικήτας στις κότες. Σας βολεύει μια χαρά, έτσι δεν είναι; Η Μάρθα, η Φλώρα και η Αργυρώ δεν μπορούν πια να κρατηθούν.
-Ακριβώς, λένε χαμογελώντας πλατιά.
-Γι' αυτό δεν κάνατε τίποτα μέχρι σήμερα, ε; Περιμένετε πρώτα να τελειώσουμε το βάψιμο.
-Ακριβώς, ξαναλένε οι κότες και ξεσπούν σε κακαριστά γέλια.

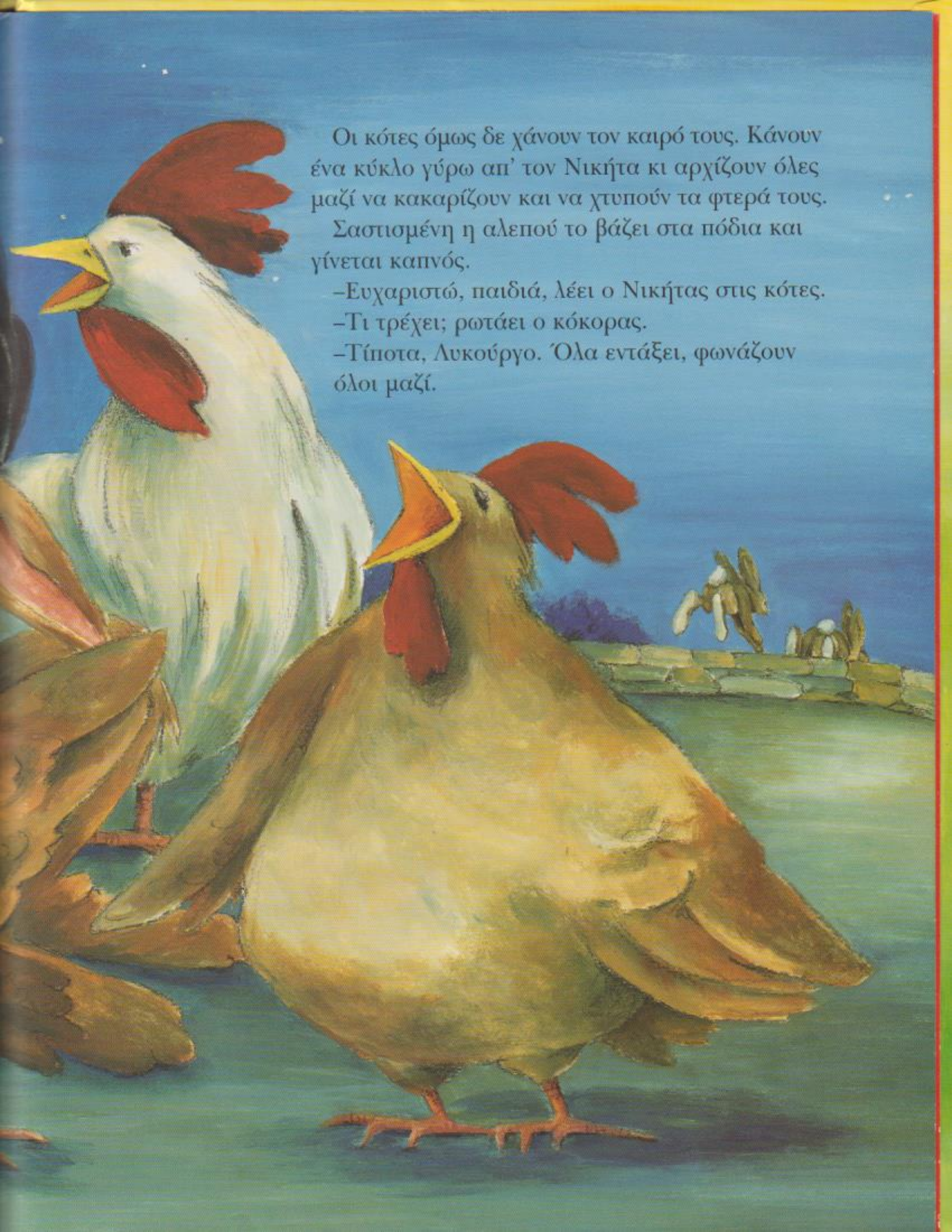

-Προσοχή, αλεπού στον ορίζοντα, φωνάζει μια κότα.
Πλησιάζει, προσοχή!

Οι μύτες των λαγών ζαρώνουν από φόβο. Όλοι σκέφτονται τον Νικήτα! Ο αρχηγός δεν μπορεί να τρέξει. Κι αν κάποιος τον πάρει στην πλάτη, δε θα μπορέσει να τρέξει ούτε αυτός.

An illustration of a white rooster and a brown hen in a farm setting. The rooster is on the left, facing right, with its beak open as if crowing. It has a large red comb and wattle. The hen is in the foreground, facing left, with its beak open as if clucking. It has a smaller red comb and wattle. The background shows a blue sky, a stone wall, and some greenery. The overall style is that of a children's book illustration.

Οι κότες όμως δε χάνουν τον καιρό τους. Κάνουν ένα κύκλο γύρω απ' τον Νικήτα κι αρχίζουν όλες μαζί να κακαρίζουν και να χτυπούν τα φτερά τους.

Σασπισμένη η αλεπού το βάζει στα πόδια και γίνεται καπνός.

-Ευχαριστώ, παιδιά, λέει ο Νικήτας στις κότες.

-Τι τρέχει; ρωτάει ο κόκορας.

-Τίποτα, Λυκούργο. Όλα εντάξει, φωνάζουν όλοι μαζί.